

Column 2 Nieuwe Oogst

Ik begon mijn eerste column met een bekend citaat van Willem Elsschot. ‘Tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren’. Tegen die praktische bezwaren ben ik al tijdens de twee eerste bedrijfsbezoeken, bij twee melkveehouderijen in Meerssen en Voerendaal, aangelopen. In dit geval betroffen de ‘praktische bezwaren’ de conflicterende belangen die optreden wanneer een ondernemer wil uitbreiden.

Een boer loopt tegen ‘Natura 2000 regelgeving aan die natuur wil beschermen terwijl de andere boer gevangen lijkt in een web aan gemeentelijke regelgeving. Wie wil uitbreiden krijgt veelal een koude douche. In dit geval ontving de ondernemer tig kantjes tekst met vragen over het nut en de noodzaak van zijn gewenste uitbreiding. Dat is onzinnig! Alsof de overheid diezelfde vragen zou stellen wanneer DSM vraagt om uitbreiding van haar activiteiten. Laten we zaken niet nóg moeilijker maken!

Wat mij in Voerendaal en Meerssen duidelijk werd, is dat het voor een ondernemer niet altijd makkelijk is om in die wirwar aan belangen een lijn uit te zetten. Er is zoveel waar de ondernemer mee rekening moet houden dat zijn zicht –zeer begrijpelijk- enigszins is vertroebeld.

Even een greep uit de zaken waar hij rekening mee moet houden: infrastructuur, milieu, inpassing in het landschap, leefbaarheids-vraagstukken, cultuurhistorische kwesties, landbouweconomische aspecten, erfgoed, vrijetijdseconomie....

Allemaal belangrijke zaken, begrijp me niet verkeerd, maar het is toch lastig om hiermee rekening houdend een uitbreiding te realiseren?!

Gelukkig hebben we provinciaal beleid ontwikkeld – waaronder het POL- waarmee we naar mijn gevoel boeren goed kunnen helpen. Misschien niet altijd meteen van vandaag op morgen, maar we hebben nu wel samen met gemeenten concrete handvaten gecreëerd die de processen goed kunnen versnellen.

Melk vormt al sinds jaar en dag een factor van belang voor de Limburgse economie. Het is een ‘witte motor’ voor mens en voor de economie. Daarbij komt dat de melkveehouderijen ook cultuurhistorisch vervlochten zijn met Zuid-Limburg. Ze horen bij ons. Het maakt deel uit van de bekoorlijke landschappelijkheid. Melkveehouderijen betekent meer grasland, dus minder erosie en een aantrekkelijk groene omgeving. Ons beeld van Zuid-Limburg wordt grotendeels bepaald door de melkveehouderij. Wat zou Zuid-Limburg zijn zonder grazende koeien in een glooiend landschap? Om het populair te stellen: de melkveehouderij is een niet te onderschatten *unique selling point*.

De praktische bezwaren moeten we kunnen oplossen, zonder daarbij andere belangen uit het oog te verliezen. Dat betekent dat we maatwerk voor deze ondernemers moeten leveren. Iedere agrarische activiteit heeft haar eigen karakter en bijzonderheden. We hebben het hier over levende dieren. Dat vergt een totale toewijding en directe aanwezigheid van de boer bij zijn vee. We hebben de melkveehouderij hard nodig. Immers, wat zouden we geworden zijn zonder die witte economische motor in ons mooie groene landschap?! Laten we dat zo houden!

Patrick van der Broeck
Gedeputeerde Provincie Limburg